

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.845 van 28 oktober 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 12 juni 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 5 september 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en advocaat S. STEVENS en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn.

Op 15 oktober 2004 vraagt verzoekster de Belgische overheid om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 18 oktober 2004 wordt de aanvraag van verzoekster ontvankelijk verklaard.

Op 27 januari 2006 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ten aanzien van verzoekster een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling.

Tegen voormelde beslissing van 27 januari 2006 dient verzoekster een beroep in bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen.

Bij arrest nr. 11.443 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 mei 2008 wordt het beroep van verzoekster verworpen.

Op 12 juni 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoekster een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

Op 23/05/2008 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep verworpen tegen de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door het CGVS op 30/01/2006 (1)

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 (vijftien) dagen.

(…)”

2. Over de ontvankelijkheid

Verwerende partij werpt op dat verzoekster het vereiste belang ontbeert bij het door haar ingediende beroep tot nietigverklaring.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 27 januari 2006 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus ten aanzien van verzoekster heeft genomen en dat deze beslissing in beroep werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 21 mei 2008. Ingevolge het uitvoerbaar worden van deze beslissing wordt in toepassing van artikel 75 § 2 Vreemdelingenbesluit een bevel om het grondgebied te verlaten op 12 juni 2008 afgeleverd.

Bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel vermag de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid niet anders dan opnieuw, na te hebben vastgesteld dat verzoekster, daar zij niet als vluchteling is erkend en zich op illegale wijze op het grondgebied van het Rijk bevindt, een bevel te verlenen het grondgebied te verlaten. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan verzoekster geen nut opleveren.

Voor zover verzoekster de schending aan voert van de artikelen 1,2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 Vreemdelingenwet, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erop dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 Vreemdelingenwet, tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 10 december 2002, nr. 113.439). In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag en naar het feit dat verzoekster niet werd erkend als vluchteling en zich illegaal op het grondgebied bevindt. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoekster niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Daar waar verzoekster de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op dat het zorgvuldigheidsbeginsel voor de minister van Migratie- en asielbeleid de verplichting inhoudt zijn beslissing zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Verzoekster betwist niet dat de Commissaris-generaal op 27 januari 2006 een beslissing houdende weigering van de vluchtelingenstatus heeft genomen en dat haar beroep ingesteld tegen deze beslissing op 21 mei 2008 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd verworpen. In zoverre verzoekster de schending van de zorgvuldigheidsplicht afleidt uit het feit dat zij door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd opgeroepen op haar oud adres, dient te worden opgemerkt dat de kritiek van verzoekster volledig gericht is tegen het arrest nr. 11.443 van 21 mei 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, terwijl dit niet de bestreden beslissing uitmaakt in de onderhavige procedure. Verzoekster heeft nagelaten een cassatieberoep in te stellen tegen de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Tevens dient te worden vastgesteld dat verzoekster evenmin betwist dat zij momenteel illegaal op het grondgebied verblijft. Bijgevolg kan worden vastgesteld dat de minister van Migratie- en asielbeleid haar beslissing zorgvuldig heeft voorbereid en heeft gestoeld op een correcte feitenfinding. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Voor zover verzoekster ook nog aanvoert dat de bestreden beslissing een miskennis inhoudt van feitelijkheden en van het gemeenschappelijk standpunt van de door "de Raad van Europese Unie" bepaalde vreemdelingendefinitie, stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast dat de kritiek van verzoekster volledig gericht is tegen het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat op 21 mei 2008 werd genomen, doch geen uitstaans heeft met de thans bestreden beslissing, zodat haar argumenten ter zake geen afbreuk doen aan de vaststelling dat zij het rechtens vereiste belang ontbeert.

Verwerende partij werpt aldus terecht op dat het beroep niet ontvankelijk is wegens een gebrek aan belang.

Het beroep van verzoekster is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht en twintig oktober tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.